

[Duetoft]

punkt. Vi tror, at den holdning er med til at skade vores indflydelse i EF. Vi tror, at de øvrige lande trækker lidt på skuldrene ad os, når vi gentagne gange forsøger at tage særstandpunkter.

Det samme gælder 2-døgns-reglen – 2-døgns-reglen, hvis problem jo i virkeligheden er, at den danske regering allerede tidligere har lovet at nedtrappe den, men hvor den danske regering nu kommer og siger: Vi skal lige have en forlængelse af de regler. Så kan jeg da godt forstå, at vores venner i EF siger: Jamen I har jo dog én gang lovet at nedtrappe den. Hvordan kan I så komme igen og sige, at det gør vi nok engang i fremtiden? Hvordan skal vi tro på det?

Endvidere er der bilafgifterne. Jeg ved godt, det ikke har noget direkte at gøre med det indre marked, for selvfølgelig kan registreringsafgiften blive fastsat i Danmark også efter 1992. Men er det nu i virkeligheden ikke en form for teknisk handelshindring, vi laver over for de øvrige lande? Er det ikke sådan, at vi siger, at en vare, som de laver, og som vi ikke laver, skal have hele turen på afgiftsområdet?

Nu ser vi altså, at Danmark også udnytter miljøgarantien. Det er sikkert udmærket, men det bliver spændende at se, om regeringen er indstillet på at modregne de merudgifter, der bliver på nye biler, i registreringsafgiften, sådan at borgeren ikke skal betale mere for bilen, end han gør i dag.

Jeg synes også, der fra regeringen er kommet nogle andre signaler, der er lidt underlige. Fiskeriministeren udtalte i forbindelse med Nordisk Råds møde, at Nordisk Råd efter hans opfattelse skulle styrkes, og at det bl.a. skulle ske ved, at man fik bindende beslutninger i Nordisk Råd på samme måde, som man har det i EF.

Jeg vil gerne spørge statsministeren og udenrigsministeren, om man virkelig tror, at vores EF-venner synes, det er meget morsomt, at Danmark på én gang skal have bindende beslutninger fra EF og bindende beslutninger for det nordiske samarbejde; er det ikke et lidt underligt signal at sende ud?

Eller når økonomiministeren både under udvalgs møder og andre steder fastslår, at det for fremtiden stadig væk bliver sådan, at Danmark på en lang række områder skal have særstandpunkter, og at vi skal have særordninger?

Som et sidste eksempel kan jeg nævne det tv-direktiv, man gerne vil have igennem i EF, men som den danske regering har standset med henvisning til, at det er kulturpolitik, og at det derfor burde ligge i Europarådet, men hvor kendsgerningen er, at det er en del af en erhvervs politik, fordi direktivet vil hindre enkelte lande i at bruge tv-mediet til at angribe andre landes varer. Vi så det med hensyn til fiskeproblemerne og ormene i fisk i det tyske fjernsyn, og vi så det med miljøproblemerne på Vestkysten. Det ville være ganske dejligt, om danske virksomheder havde en indsigtelsesret over for tysk fjernsyn i disse sammenhænge. Men det har regeringen altså med henvisning til, at det var et kulturpolitisk spørgsmål, ønsket i det Europaråd, der ikke har noget at skulle have sagt i virkeligheden, i stedet for bindende beslutninger i EF – noget, vores EF-partnere ikke kan forstå.

Efter vores opfattelse lægger den linje ikke op til, at Danmark skal have indflydelse. Den lægger ikke op til, at man skal tro på os. Og vi er bange for, at man i løbet af forhandlingerne når dertil, at man siger: nå ja, men Danmark er jo bare altid imod, så hvorfor skal vi egentlig lytte efter, hvad de siger?

Jeg vil gerne bruge et øjeblik på forberedelsen, og jeg vil gerne rose udenrigsministeren og rose den informationskampagne, der er sat i gang. Jeg synes ikke blot, det er et meget interessant materiale, men også at det er meget lækkert lavet; man kan sige det sådan, at det er appetitvækkende, at det må være noget, som mange mennesker har lyst til at se.

Men problemet med forberedelserne efter CD's opfattelse har været, at regeringen har haft lidt svært ved at se nogle af kendsgerningerne i øjnene med hensyn til, hvad det faktisk er, vi diskuterer. Jeg er meget glad for i dag at høre fra udenrigsministeren, at man nu begynder at tage afgiftsharmoniseringen lidt alvorligt, men regeringen har jo altså indtil for ganske nylig, på trods af at Danmark har tilsluttet sig afgiftsharmoniseringen, på trods af at Kommissionen har fremsat forslag, og på trods af at Industrirådet og detailhandelen siger, det er nødvendigt at gøre noget på de områder, holdt fast i, at afgiftsharmoniseringen ikke var nødvendig for det indre marked, og det på trods af, at vi i fælleskab var i gang med at ændre nogle afgifter for busser, fordi man ved, at det hverken ikke kan klare sig uden.